Nr. L 179/28 De Europæiske Fællesskabers Tidende 25. 7. 68

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Or. 1056/68

af 23. juli 1968

om ændring af forordning nr. 1041/67/EØF vedrørende de nærmere regler for anvendelse af eksportrestitutioner inden for den varesektor, for hvilken der er fastsat en fælles prisordning

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelsen af en fælles markedsordning for fedtstoffer[1]),

under henvisning til Rådets forordning nr. 142/67/EØF, af 21. juni 1967, vedrørende eksportrestitutioner for raps-, rybs- og solsikkefrø[2]), særlig artikel 5, stk. 2, andet afsnit og stk. 3, samt artikel 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 171/67/EØF, af 27. juni 1967, vedrørende restitutioner og afgifter ved udførsel af olivenolie[3]), særlig artikel 8, stk. 2, andet afsnit og stk. 3, samt artikel 11,

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF, af 13. juni 1967, om en fælles markedsordning for korn[4]), særlig artikel 16, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 139/67/EØF, af 21. juni 1967, der for korn fastsætter de generelle bestemmelser vedrørende ydelse af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af disses beløb[5]), særlig artikel 7, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 194/67/EØF, af 27. juni 1967, vedrørende den ordning der finder anvendelse på kornfoderblandinger[6]), særlig artikel 8, stk. 3, tredje afsnit, og stk. 4.

under henvisning til Rådets forordning nr. 360/67/EØF, af 25. juli 1967, vedrørende im- og eksportordningen for forarbejdede varer på basis af korn og ris[7]), særlig artikel 14, stk. 3, tredje afsnit, og stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning nr. 121/67/EØF, af 13. juni 1967, om en fælles markedsordning for svinekød[8]), særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 177/67/EØF, af 27. juni 1967, der for svinekød fastsætter de generelle bestemmelser, vedrørende ydlse af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af disses beløb[9]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 122/67/EØF, af 13. juni 1967, om en fælles markedsordning for æg[10]), særlig artikel 9, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 175/67/EØF, af 27. juni 1967, der for æg fastsætter de generelle bestemmelser vedrørende ydelsen af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af disses beløb[11]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 123/67/EØF, af 13. juni 1967, om en fælles markedsordning for fjerkrækød[12]), særlig artikel 9, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 176/67/EØF af 27. juni 1967 der for fjerkrækød fastsætter de generelle bestemmelser vedrørende ydelsen af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af disses beløb[13]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

---

[1]) EFT nr. 172 af 30. 9, 1966, s. 3025/66.
[2]) EFT nr. 125 af 26. 6. 1967, s. 2461/67.
[3]) EFT nr. 130 af 28. 6. 1967, s. 2600/67.
[4]) EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2269/67.
[5]) EFT nr. 125 af 26. 6. 1967, s. 2453/67.
[6]) EFT nr. 133 af 29. 6. 1967, s. 2813/67.
[7]) EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 13.
[8]) EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2283/67.
[9]) EFT nr. 130 af 28. 6. 1967, s. 2614/67.
[10]) EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2293/67.
[11]) EFT nr. 130 af 28. 6. 1967, s. 2610/67.
[12]) EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2301/67.
[13]) EFT nr. 130 af 29. 6. 1967, s. 2612/67.

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967, om en fælles markedsordning for ris[1]), særlig artikel 17, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 366/67/EØF af 25. juli 1967 der for ris fastsætter de generelle bestemmelser verdrørende ydelsen af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af disses beløb[2]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om en fælles markedsordning for sukker[3]), særlig artikel 17, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 der for sukker fastsætter de generelle bestemmelser vedrørende ydelsen af eksportrestitutioner[4]), særlig artikel 14, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om en fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter[6]), særlig artikel 17, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 876/68 af 28. juni 1968 der for mælk og mejeriprodukter fastsætter de generelle bestemmelser vedrørende ydelse af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af disses beløb[6]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 28. juni 1968 om en fælles markedsordning for oksekød[7]), særlig artikel 18, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 885/68, af 28. juni 1968 der for oksekød fastsætter de generelle bestemmelser vedrørende ydelsen af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelsen af disses beløb[8]), særlig artikel 6, stk. 2, andet afsnit, og stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De varer, der henhører under sukkersektoren har siden 1. juli 1968 været underkastet en ordning med enhedspriser; de varer, der henhører under sektoren for mælk og mejeriprodukter samt under oksekødsektoren vil blive underkastet en sådan ordning fra 29. juli 1968; forordning nr. 1041/67/EØF, som omhandler de nærmere bestemmelser for eksportrestitutionernes anvendelse inden for den varesektor, der er underkastet en ordning med fællespriser[9]), skal udvides til at omfatte de varer, der henhører under disse sektorer;

ved udførselen af visse varer, der ikke henhører under traktatens bilag II, ydes der en restitution for visse landbrugsbasisvarer, der indgår i disse varer; i disse tilfælde skal de bestemmelser i forordning nr. 1041/67/EØF, der angår restitutionerne som de i uforarbejdet stand udførte landbrugsvarer giver ret til, bringes i anvendelse i størst muligt omfang;

Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 vedrørende den fælles definition af begrebet varers oprindelse[10]) er trådt i kraft 1. juli 1968; artikel 7 i forordning nr. 1041/67/EØF bør tilpasses denne nye situation;

ifølge artikel 11 i forordning nr. 1041/67/EØF kunne visse varer, der henhører under samme forordning, i Frankrig anbringes under en eksporttoldoplagsordning, der indtil 30. juni 1968 gjorde det muligt at udbetale restitutionen, så snart disse varer var blevet anbragt under denne ordning; stk. 2 i samme artikel bemyndiger Frankrig til, for de øvrige varer der henhører under nævnte forordning, indtil denne dato at forlænge fristen mellem eksporttoldformaliteternes opfyldelse og varens udførsel af Fællesskabets geografiske område, med henblik på udbetaling af et forskud på eksportrestitutionen;

under afventningen af en fællesskabsbestemmelse, der skals bringes i anvendelse med henblik på betalingen af restitutionen i tilfælde af oplægning på eksporttoldoplag, skal den i artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1041/67/EØF omtalte bemyndigelse udvides og forlænges;

de i denne forordning nævnte foranstaltninger er i overenstemmelse med udtalelser fra forvaltningskomiteerne for korn, svinekød, æg og fjerkræ, fedtstoffer, sukker, mælk og mejeriprodukter samt oksekød,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Teksten i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 1041/67/EØF erstattes af følgende ordlyd:

»1. Til bestemmelse af den restitutionssats, der finder anvendelse på de varer, der omhandles af forordningerne nr. 136/66/EØF, nr. 120/67/EØF, nr. 121/67/EØF, nr. 122/67/EØF, nr. 123/67/EØF, nr. 359/67/EØF, nr. 1009/67/EØF, (EØF) nr. 804/68 og (EØF) nr. 805/68, såfremt restitutionen ikke har været forudfastsat, og til bestemmelse af

[1]) EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 1.
[2]) EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 34.
[3]) EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.
[4]) EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.
[5]) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
[6]) EFT nr. L 155 af 3. 7. 1968, s. 1.
[7]) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1966, s. 24.
[8]) EFT nr. 156 af 4. 7. 1968, s. 2.
[9]) EFT nr. 314 af 23. 12. 1967, s. 9.
[10]) EFT nr. 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

den regulering af restitutionssatsen, der i påkommende tilfælde skal foretages, såfremt den har været forudfastsat, er eksportdagen den dag, da toldvæsenet antager det dokument, hvorved den pågældende angiver varerne til udførsel mod at drage fordelen af en restitution. På det tidspunkt, da denne antagelse finder sted, stilles varerne under toldkontrol, indtil deres udførsel fra Fællesskabet, eller, hvis det drejer sig om et af de i artikel 2, nævnte tilfælde, indtil de har nået deres destination.«

Artikel 2

Teksten i artikel 2, tredje led, i forordning nr. 1041/67/EØF, erstattes af følgende ordlyd:

»— leverancer til væbnede styrker der er stationeret på en medlemsstats område og ikke fører dennes flag.«

Artikel 3

Teksten i artikel 7 i forordning nr. 1041/67/EØF, erstattes af følgende ordlyd:

»1. Med henblik på anvendelsen af artikel 7, stk. 1, andet led, i forordning nr. 139/67/EØF, artikel 6, stk. 1, andet led, i forordningerne nr. 175/67/EØF, nr. 176/67/EØF, 177/67/EØF og nr. 366/67/EØF, artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 766/68, artikel 6, stk. 1, andet led, i forordningerne (EØF) nr. 876/68, og (EØF) 885/68, er eksportøren pligtig at angive den pågældende vares oprindelse i overensstemmelse med de gældende fællesskabsnormer.«

2. Med henblik på anvendelsen af artikel 15, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 766/68, er eksportøren pligtig at angive, at den pågældende vare er fremstillet på basis af sukkerroer eller sukkerrør høstet inden for Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omtalte angivelser kontrolleres under de samme forhold som de øvrige punkter i eksportangivelsen.«

Artikel 4

Teksten i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1041/67/EØF, erstattes af følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelsen af artikel 7, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 139/67/EØF, artikel 5, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 142/67/EØf, artikel 8, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 171/67/EØF, artikel 6, stk. 2, første afsnit, i forordningerne nr. 175/67/EØF, nr. 176/67/EØF, nr. 177/67/EØF, artikel 8, stk. 3, andet afsnit i forordning nr. 194/67/EØF, artikel 14, stk. 3, andet afsnit i forordning nr. 360/67/EØF, artikel 14, stk. 2, første afsnit i forordning (EØF) nr. 766/68/EØF og artikel 6, stk. 2, andet afsnit i forordningerne (EØF) nr. 876/68 og (EØF) nr. 885/68, er den pågældende pligtig at forevise en genpart af transportdokumentet samt et eller flere af følgende dokumenter efter de kompetente nationale myndigheders valg:

en genpart af det i destinationslandet udstedte told- eller havnedokument, en attest, der er udstedt af en af meldlemsstaternes officielle myndigheder i dette land, en attest udstedt af internationale selskaber, der er specialiseret i kontrolforanstaltninger, hvis disse bekræfter ankomsten til destinationslandet eller til den pågældende destination. De kompetente nationale myndigheder kan anerkende andre dokumenter som værende af samme værdi og kræve supplerende bevisligheder. De underretter Kommissionen herom, og denne giver meddelelse til de andre medlemsstater.«

Artikel 5

Teksten i artikel 11 i forordning nr. 1041/67/EØF erstattes af følgende ordlyd:

»For de varer, der er underkastet denne forordning, og som er anbragt under eksporttoldoplag, kan Den franske Republik, indtil 31. december 1968, forlænge den i artikel 9, stk. 1, første led, anførte frist til 100 dage, i det omfang eksporttoldoplagsordningen gjaldt for varer af denne slags inden 1. december 1967.

De i artikel 9, stk. 1, andet og tredje led, og i artikel 10, stk. 2, anførte frister forlænges i samme forhold.«

Artikel 6

Teksten i artikel 12 i forordning nr. 1041/67/EØF erstattes af følgende ordlyd:

»Denne forordning finder anvendelse uanset de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt i påkommende tilfælde, for, i henhold til bestemmelserne i artikel 16 i forordning nr. 120/67/EØF, artikel 15 i forordning 121/67/EØF og artikel 9 i forordningerne nr. 122/67/EØF og 123/67/EØF, artikel 17 i forordningerne nr. 359/67/EØF, nr. 1009/67/EØF og (EØF) nr. 804/68, artikel 18 i forordning (EØF) nr. 805/68, at skabe balance imellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel af forarbejdede varer til tredjelande og anvendelsen af varer fra disse lande indført med forædling for øje.«

Artikel 7

Følgende artikel 12 A tilføjes forordning nr. 1041/67/EØF:

Artikel 12 A

»Bestemmelserne i denne forordnings artikel 1—6 og 9—12 finder anvendelse ved udførsel af varer, der henhører under forordningerne nr. 120/67/EØF, nr. 122/67/EØF, nr. 359/67/EØF, nr. 1009/67/EØF og (EØF) nr. 804/68, i form af varer som er anført i bilag B til forordningerne nr. 120/67/EØF og nr. 359/67/EØF, så vel som i bilagene til forordningerne nr. 122/67/EØF, nr. 1009/67/EØF, og (EØF) nr. 804/68.«

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft 29. juli 1968.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1968.

På Kommissionens vegne

Jean REY

Formand